

EVANJELIUM: (Mk 1, 14-20)

Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“

Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. Ježiš im povedal: „Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Oni hneď zanechali siete a išli za ním.

Ako šiel trochu ďalej, videl Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána – aj oni boli na lodi a opravovali siete – a hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádenníkmi a išli za ním.

SVÄTÁ FAUSTÍNA VO SVOJOM DENNÍČKU NAPÍŠALA (DEN. 9-10)

„Raz som bola s jednou svojou sestrou na plese. Keď sa všetci najlepšie zabávali, moja duša prežívala vnútorné [muky]. Vo chvíli, keď som začala tancovať, zrazu som zbadala vedľa seba Ježiša. Ježiša umučeného, obnaženého, celého pokrytého ranami. Povedal mi tieto slová: – **Dokedy ťa budem ešte trpieť a dokedy ma budeš zavádzať?** V tom okamihu stíchla lúbezná hudba, spoločnosť, v ktorej som sa nachádzala, mi zmizla z očí, zostal iba Ježiš a ja ... O chvíľu som potajomky opustila spoločnosť aj sestru a šla som do Katedrály sv. Stanislava Kostku ... vrhla som sa na zem dolu tvárou s rozpaženými rukami pred Najsvätejšiu sviatosť a prosila som Pána, aby mi ráčil dať poznať, čo mám ďalej robiť.

Vtom som začula slová: – **Ihneď odcestuj do Varšavy, tam vstúpiš do kláštora.** Vstala som od modlitby, odišla domov a zariadila potrebné veci. Nakoľko som mohla, zverila som sa sestre s tým, čo sa odohralo v mojej duši. Prosila som ju, aby sa za mňa rozlúčila s rodičmi, a **len tak, v jedných šatách, bez ničoho, pricestovala som do Varšavy**“.

- ➔ A Ty? Máš vo svojom živote odvahu nasledovať milosrdného Ježiša?
- ➔ Vieš o tom, že jeho vôľa pre teba je samou láskou a milosrdenstvom?
- ➔ Pomyšlí, k čomu ťa dnes Boh pozýva. Povedz mu úprimne o tom, čo sa ukýva v tvojom srdci. On počúva.